

Івент-ринок розвивається в Україні не більше 15 років. Це ринок з високою конкуренцією, однак, як стверджують експерти, з низькою культурою, що потребує дослідження, вивчення та вдосконалення.

Список використаних джерел:

1. Карпюк О. А. Сингаївська А. О. Event-менеджмент в туристичній галузі: світовий досвід та перспективи для України. [Електронний ресурс]. URL: http://eprints.zu.edu.ua/23241/1/_docx%20%282%29.pdf.

2. Наталия Чижова: корпоратив в нашем понимании – это больше, чем выпить и послушать музыку // Контакты UA. [Електронний ресурс]. URL: <http://kontrakty.ua/article/91779>.

Коломієць А.С.,

здобувач вищої освіти IV курсу кафедри музичного та хореографічного мистецтва ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Сологуб В.Д., кандидат педагогічних наук, доцент за наказом кафедри музичного та хореографічного мистецтва ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»

Миколаїв, Україна

СИНТЕЗ ЖАНРІВ В ОБРАЗНІЙ СФЕРІ ТА ЕСТЕТИЦІ ГІТАРНОЇ МУЗИКИ ДОБИ РОМАНТИЗМУ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ Й.К. МЕРТЦА НОКТЮРН)

Мета доповіді полягає в дослідженні образної сфери та естетики гітарної музики доби Романтизму. Звісно це потребує аналізу ключових етапів розвитку гітарного мистецтва відповідного стилю та включає в себе вивчення впливу творчості видатних гітаристів-романтиків, їх авторського стилю, виконавських технік, а також контекстуальних факторів, які сприяли синтезу жанрів.

Актуальність дослідження обумовлена впливом синтезу жанрів гітарної музики доби Романтизму на формування виконавських традицій та сучасних технік, що яскраво представлено у творчості австро-угорського композитора-гітариста Йогана Каспара Мертца. Вивчення цього періоду допомагає краще зрозуміти, як музичні ідеї розвивалися і трансформувалися, а також дає можливість оцінити вплив цих змін на сучасне мистецтво гри на гітарі. Крім того, це допоможе слухачам краще оцінювати та цінувати глибину та складність гітарної музики.

У XVIII столітті перед європейцями повстали революція, послідуєчий терор та наполеонівські війни. Нова реальність різко змінила світогляд мас, та з'явилася потреба в новій мові, якою б мистецтво змогло би висловлювати ту бурю, що наповнювала людей. На противагу епосі Просвітництва, де митці орієнтувалися на античну класику, з'явилася нова течія, що надихалася середньовіччям, – Романтизм [3, с.176].

Першою нішею, яку заповнив Романтизм була література. В творах письменників цього періоду видніється тяга до нового відображення реальності, що спирається на міфічних образах та зосереджена на герої з його переживаннями. В літературі романтизм швидко посів значне місце, але в художньому мистецтві він викликав цілі протистояння між прихильниками “класичної” та “романтичної” концепцій. Але на думку мистецтвознавців саме музичне мистецтво є найяскравішим втіленням романтизму. Представники романтизму в музиці вірили в те, що почуття становлять більш глибокий пласт душі, ніж розум [3, с.178]. За словами Вагнера, «художник звертається до почуття, а не до розуму». А Шуман говорив: «розум помиляється, почуття – ніколи».

Однією із складових мого дослідження є етапи формування романтизму в гітарній музиці. Романтизм у музиці – це період, що тривав з кінця XVIII – початку XIX століть. У цей період гітара стала одним з найпопулярніших інструментів, а гітарна музика заповнила усі зали. Цей напрям характеризується використанням нових технік, які дозволяли гітаристам виражати свої почуття та емоції через музику [1, с.63].

Представниками цього напрямку у гітарній музиці є Нікколо Паганіні, Каспар Мерц, Наполеон Кост, Франсіско Таррега, Луїджі Леньяні та Джуліо Регонді. Цих гітаристів часто називають “великими романтиками” гітарної музики. Вони були важливими фігурами у формуванні романтичного стилю гри на гітарі.

Існують три етапи формування романтизму, на яких зосереджена увага дослідників: ранній, зрілий та пізній.

Ранній романтизм охоплює 1800-1830 роки. Він характеризується використанням нових технік, таких як легато, стакато, арпеджіо та тремоло. Яскравими представниками цього періоду були Нікколо Паганіні, Каспар Мерц та Наполеон Кост. Основними рисами гітарної музики на ранньому етапі романтизму, можна виділити наступні: використання нових технік гри на гітарі (легато, стакато) та більш поширене використання вібрато та глісандо; використання нових форм і жанрів, таких як варіації чи фантазії на теми оперних арій; використання нових гармонійних прийомів (домінантсептакорду замість домінантової тріади). У цей період були написані такі відомі твори, як “Fantaisie sur un thème de Beethoven” Каспара Мерца та “Le Depart” Наполеона Коста.

Зрілий романтизм тривав з 1830 по 1860 роки. Гітаристи почали використовувати новий тип гітари з більшим корпусом, що дозволило їм отримати багатший звук. Одним з найвідоміших гітаристів цього періоду вважається Франсіско Таррега – видатний іспанський гітарист-віртуоз і композитор, засновник нової іспанської школи гри на класичній гітарі. “Recuerdos de la Alhambra”

Франсиско Таррега та “Capriccio Diabolico” Луїджі Леньяні – відомі твори цього періоду.

Під час пізнього романтизму (1860-1900) гітаристи продовжували використовувати новий тип гітари, що еволюціонувала до своєї сучасної форми, а також почали використовувати новий тип струн. Романтична гітара в кінцевому результаті привела до іспанських гітар Антоніо де Торрес Хурадо [2, с.89]. У цей період були написані такі твори, як “Introduction et Caprice” Джуліо Регонді.

Епоха Романтизму була періодом інтенсивного емоційного вираження, де композитори відмовлялися від старих правил гармонії, мелодії, ясності і простоти, щоб створити новий стиль музики. Раптові зміни динаміки та темпу, поєднанні з сміливими гармоніями та мелодіями, стали основою музичної мови епохи Романтизму. За словами відомого американського письменника Едварда Еббі: “Романтизм був не просто альтернативою класицизму; романтизм уможливив, особливо в мистецтві, велике розширення людської свідомості”.

Етапи формування романтизму в гітарній музиці були важливим перехідним періодом, який допоміг сформувати сучасне розуміння та інтерпретацію гітарної музики. Цей перехідний період допоміг митцям висловлювати свої емоції та думки через музику, що сприяло розвитку нових стилів та жанрів. Крім того, це був час значних технологічних змін у виробництві гітар, що також суттєво вплинуло на звучання та можливості інструменту.

Список використаних джерел:

1. Булибенко Г. В. Романтизм у музиці. *Країна знань*. 2018. № 9/10 (133). С. 60–64.
2. Гриненко С.М. Дисертація. Гітарне мистецтво Миколаївщини в культурному просторі України кінця ХХ – початку ХХІ століття. Київ, 2021, 223 с.
3. Інститут мистецтвознавства фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України. Українська музична енциклопедія. Київ: ІМФЕ, 2023, Том 6. 680 с.
4. Long, Richard. 2017. "La Guitare = The Guitar = La Chitarra, Paris, 1650-1950, Addendum, by Daniel Sinier and Françoise de Ridder." *Soundboard Scholar* 3, (1). <https://doi.org/10.56902/SBS.2017.3.12>.
5. Musikgeschichte “Romantik” / Lorenz Luyken, Kassel; Basel; London; New York; Praha: Bärenreiter, [2023]. 259 Seiten